

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL S. K. 2013-11-06 PRAŠYMO**

2014 m. balandžio 16 d. Nr. S-77 (7-56/2014)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininko
komisijos narių

Stepono Vytauto Jurnos
Lauros Milašiūtės – pranešėja
Rasos Stravinskaitės
Editos Veršalienės
Linos Vosylienės
Jūratei Dalmantaitei

sekretoriaujant
šalims nedalyvaujant

2014 m. balandžio 15 d. posėdyje išnagrinėjusi mokesčių mokėtojo S. K. (toliau – Pareiškėjas) 2013-11-06 prašymą panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2013-10-20 suformuotą Žemės mokesčio apskaičiavimo deklaraciją už 2013 metus, kuria Pareiškėjui apskaičiuotas 111 Lt žemės mokestis, n u s t a t ė :

Centrinis mokesčių administratorius informaciniu pranešimu informavo Pareiškėją apie 2013-10-20 suformuotą Žemės mokesčio deklaraciją už 2013 metus, kuria apskaičiuojo 111 Lt žemės mokestį už 19,05 ha žemės ūkio paskirties žemės sklypą, esantį D k., V sen., X r. sav.

Centrinis mokesčių administratorius, remdamasis Vilniaus apygardos administracinio teismo 2013-11-05 nutartimi administracinėje byloje Nr. I-5477-596/2013 nurodė, jog ginčas, kylantis dėl mokesčio deklaracijoje centrinio mokesčių administratoriaus, kaip viešojo administravimo subjekto, apskaičiuoto žemės mokesčio yra traktuojamas kaip mokestinis ginčas, todėl Pareiškėjo skundas dėl centrinio mokesčių administratoriaus apskaičiuoto žemės mokesčio privaloma ikiteismine tvarka nagrinėtinas Mokestinių ginčų komisijoje prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) (2013-12-19 raštas Nr. (24.4-31-5)-R-10184).

Pareiškėjas su centrinio mokesčių administratoriaus 2013-10-20 suformuota Žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracija už 2013 metus nesutinka ir prašo centrinio mokesčių administratoriaus sprendimą panaikinti.

Pareiškėjas mano, jog yra apmokestintas per klaidą, nes ginčo žemės sklype yra miškas. Apie tai įrodymai buvo pateikti ankstesnėse mokestinio ginčo bylose, kuriose galutinius ir neskundžiamus sprendimus yra priėmusi tiek Komisija, tiek Centrinis mokesčių administratorius (pvz., Komisijos 2008-01-14 sprendimas Nr. S-8 (7-256/2007); Centrinio mokesčių administratoriaus 2009-12-04 sprendimas Nr. 68-363). Nurodytuose sprendimuose ginčo žemės sklypai pripažinti miško žeme, todėl, vadovaujantis Žemės mokesčio įstatymo 4

str. 1 d. 3 punktu, žemės mokesčiu neapmokestinami. Pareiškėjas nurodo, jog miško nėra iškiręs, žemės sklypo nepavertė žemės ūkio paskirties žeme, jokių pajamų iš miško negavo.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjo skundas tenkintinas.

Mokestinis ginčas byloje yra kilęs dėl Pareiškėjui nuosavybės teise priklausančio privataus 19,05 ha žemės ūkio paskirties žemės sklypo (žemės sklypas, esantis D k., V sen., X r. sav.) apmokestinimo 111 Lt žemės mokesčiu. Pareiškėjui žemės mokestis už 2013 metus apskaičiuotas atsižvelgiant į tai, kad Nekilnojamojo turto registre nurodyta žemės sklypų tikslinė naudojimo paskirtis – žemės ūkio.

Byloje neginčijama, kad Pareiškėjui priklausantis žemės sklypas yra apaugęs mišku ir Lietuvos Respublikos miškų valstybės kadastrė įregistruotas kaip miško žemė. Pagal 1994-11-22 Miškų įstatymo Nr. I-671 (Žin., 1994, Nr. 96-1872; 2001, Nr. 35-1161) 2 str. 3 dalį miško žemė – apaugęs mišku (medynai) ir neapaugęs mišku (kirtavietės, žuvę medynai, miško aikštės, medelynai, daigynai, miško sėklinės plantacijos ir žaliaviniai krūmynai bei plantacijos) plotas. Remiantis 2004 metais atliktos valstybinės miškų inventorizacijos duomenimis, ginčijamame žemės sklype dar 2004 metais augo 5–10 metų senumo medžiai (pušys, beržai ir kt.), kurių aukštis tuo metu buvo nuo 1 iki 6 metrų, o sklype esantis miškas pagal ūkininkavimo tikslus, ūkininkavimo režimą ir pagrindinę funkcinę paskirtį priskirti IV-ai grupei, t. y. ūkiniams miškams. Šias aplinkybes patvirtina Šilutės miškų urėdijos Pėžaičių girininkijos girininko išduotas 2007-09-11 pažymėjimas bei prie jo pridėto Valstybinio miškotvarkos instituto 2004 m. plano fragmentai, taip pat Pareiškėjo papildomai Komisijai pateikta Valstybinės miškotvarkos tarnybos 2007-11-28 pažyma Nr. 14778. Taigi, aukščiau nurodytų argumentų pagrindu galima teigti, kad ginčo žemės sklypas vertintinas kaip miško žemė. Be to, Šilutės miškų urėdijos Pėžaičių girininkijos girininkas G. K. yra pažymėjęs, jog: „S. K. yra pateikęs savo ir savo sūnaus (Ž. K.) 2 leidimus įveisti mišką ne miško žemių sklypuose, kurie suteikia teisę ginčo žemės sklypuose įveisti mišką ne miško žemėje, tačiau minėti sklypai beveik visi apaugę 5-10 senumo pušaitėmis, beržais ir kitų medžių jaunuolynu. [...] Dabar šie medžiai, apžiūrėjus juos natūroje, gerokai paaugę ir juos iškirsti bei jų vietoje sodinti kitus medžius būtų labai neracionalu“.

1992-06-25 Žemės mokesčio įstatymo Nr. I-2675 (2011 12 21 įstatymo Nr. XI-1829 redakcija, įsigaliojusi nuo 2013-01-01) 4 straipsnyje yra nurodyta, jog mokesčio objektas yra fiziniams ir juridiniams asmenims nuosavybės teise priklausanti Lietuvos Respublikoje esanti privati žemė, išskyrus miško žemę ir žemės ūkio paskirties žemę, kurioje įveistas miškas Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Taigi, Žemės mokesčio įstatymas, nustatantis, jog žemės mokesčiu neapmokestinama miško žemė, nesieja šios lengvatos taikymo su pagrindine tiksline žemės naudojimo paskirtimi, t. y. nenustato, kad žemės mokesčiu neapmokestinama miškų ūkio paskirties žemė.

Komisija, atsižvelgdama į tai, kad ginčijamuose žemės sklypuose faktiškai auga miškas ir šie žemės sklypai į Lietuvos Respublikos miškų valstybės kadastrą yra įtraukti kaip miško žemė, taip pat į tai, kad Pareiškėjas turi leidimus įveisti mišką ne miško žemių sklypuose, vadovaudamasi aukščiau išdėstytais argumentais daro išvadą, kad ginčijami žemės sklypai yra neapmokestinami žemės mokesčiu minėto įstatymo 4 straipsnio prasme. Centrinio mokesčių administratoriaus sprendimas (2013-10-20 suformuota Žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracija už 2013 metus), kuriuo nurodyta Pareiškėjui sumokėti 111 Lt žemės mokestį už ginčo žemės sklypą, naikintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti skundžiamą Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2013-10-20 suformuotą Žemės mokesčio apskaičiavimo deklaraciją už 2013 metus, kuria Pareiškėjui apskaičiuotas mokėtinas į biudžetą 111 Lt žemės mokestis.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Steponas Vytautas Jurna

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Edita Veršeliienė

Lina Vosyliienė